

НАУКОВИЙ БАЗИС ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ МЕРЕЖЕВИХ СТРУКТУР: БЕЗПЕКОЗНАВЧИЙ ПІДХІД

КОЛЕСНИКОВ Андрій

кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри безпеки та правоохоронної діяльності,
Західноукраїнський національний університет

<https://orcid.org/0000-0003-3064-4133>

У даній статті проведено комплексну систематизацію та подальший розвиток наукових розвідок щодо економічного та інтелектуального потенціалу підприємств мережеских структур в контексті безпекознавчих умов. Для досягнення цієї мети було використано діалектичний метод та системний підхід до вивчення особливостей економічного та інтелектуального потенціалу підприємств мережеских структур. Також були використані монографічний, абстрактно-логічний та метод абстрагування. У результаті дослідження були визначені основні вектори розвитку економічного та інтелектуального потенціалу підприємств мережеских структур із урахуванням безпекових аспектів. Також були визначені шляхи збільшення використання інтелектуального потенціалу через співпрацю з центрами підтримки технологій та інновацій. Дослідження також вказують на можливості розвитку брендингу як способу підвищення рівня економічної ефективності та збільшення інтелектуального потенціалу підприємства. Результати дослідження можуть бути застосовані для подальших наукових досліджень та при прийнятті стратегічних рішень в системі мережеских структур. Висновком дослідження є необхідність реалізації нових проєктних рішень щодо формування та реалізації економічного та інтелектуального потенціалу підприємств мережеских структур, оскільки вони характеризуються високим рівнем динамізму та новизни.

Ключові слова: підприємства мережеских структур, економічна безпека, економічний потенціал, інтелектуальний потенціал, механізм формування економічної безпеки підприємств мережеских структур.

THE SCIENTIFIC BASIS OF FORMATION THE ECONOMIC AND INTELLECTUAL POTENTIAL AT ENTERPRISES OF NETWORK STRUCTURES: SECURITY APPROACH

KOLESNIKOV Andrii

West Ukrainian National University

In this article a comprehensive systematization and further development of scientific research on the economic and intellectual potential at enterprises of network structures in the context of security conditions is carried out. To achieve this goal the dialectical method and the systematic approach to studying the features of economic and intellectual potential at enterprises of network structures were used. Monographic, abstract-logical, and abstraction methods were also used. As a result of the study, the main vectors of development the economic and intellectual potential at enterprises of network structures were determined, taking into account security aspects. Ways to increase the use of intellectual potential through cooperation with technology and innovation support centers were also identified. Research also points to the possibilities of developing branding as a way to increase the level of economic efficiency and increase the intellectual potential of enterprise. The results of the research can be applied for further scientific research and when making strategic decisions in the system of network structures. The conclusion of study is the need to implement new project solutions regarding the formation and realization of the economic and intellectual potential at enterprises of network structures, as they are characterized by a high level of dynamism and novelty.

Key words: enterprises of network structures, economic security, economic potential, intellectual potential, mechanism at formation of economic security the enterprises network structures's.

КОЛЕСНИКОВ, А. (2023). НАУКОВИЙ БАЗИС ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ТА ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВ МЕРЕЖЕВИХ СТРУКТУР: БЕЗПЕКОЗНАВЧИЙ ПІДХІД. *Development Service Industry Management*, (4), 68–72. [HTTPS://DOI.ORG/10.31891/DSIM-2023-4\(10\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2023-4(10))

KOLESNIKOV, A. (2023). THE SCIENTIFIC BASIS OF FORMATION THE ECONOMIC AND INTELLECTUAL POTENTIAL AT ENTERPRISES OF NETWORK STRUCTURES: SECURITY APPROACH. *Development Service Industry Management*, (4), 68–72. [https://doi.org/10.31891/dsim-2023-4\(10\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2023-4(10))

Постановка проблеми у загальному вигляді

та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями

Однією з умов розвитку сучасних бізнес-структур є постійна та різновекторна інновацізація своєї діяльності, що відображається у товарах і послугах та змісті їх представлення в мережеві системі. Це призводить до зростання реальної ринкової вартості підприємств мережеских структур, яке в значній мірі залежить від його економічного та інтелектуального потенціалу. Саме економічний потенціал сьогодні

визначає успіх на ринку. Оскільки персонал мережових структур забезпечує формування інтелектуального потенціалу, особливості організації їх роботи та напрямки вирішення проблемних аспектів стимулюють проведення нових науково-практичних досліджень.

Аналіз досліджень та публікацій

Питання формування і розвитку економічного та інтелектуального потенціалу активно вивчаються українськими та закордонними вченими. Теоретичні та класифікаційні ознаки економічного та інтелектуального потенціалу досліджує Г. Швець [1]. О. Дикань розглядає розвиток інтелектуального потенціалу через систему кластеризації [2]. М. Денисенко та А. Генік досліджують організаційні структури розвитку економічного та інтелектуального потенціалу [3]. Поставлені питання щодо економічного та інтелектуального потенціалу є динамічними і передбачають постійну появу нових аспектів розвитку та оптимізації, що обґрунтовує необхідність проведення подальших досліджень у цьому напрямку. Категорійний апарат досліджує П. Перерва [4]. Значну увагу даній тематиці приділяють також Л. Городянська, Н. Краснокутська, В. Базилевич, І. Мойсенко, Й. Ситник, Г. Швиданенко та інші дослідники.

Виклад основного матеріалу

З практичної точки зору варто відзначити, що економічний потенціал з одного боку потенціал, який уособлює в собі внутрішні потенційні можливості підприємства мережових структур по виробництву товарів (робіт, послуг), а з іншого – потенційні зовнішні (ринкові) можливості по реалізації таких товарів (робіт, послуг) своїм споживачам та отримання доходу. На основі проведених досліджень доведено, що складові економічного потенціалу підприємств мережових структур варто включити у дві взаємопов'язані між собою групи: внутрішню (ресурсно-виробничу) та зовнішню (ринкову). До першої групи мають входити ті складові, що становлять потенційні можливості мережових структур виробляти продукцію, а до другої – реалізовувати вироблену продукцію на ринку. Проводячи комплексне дослідження з питань формування складових економічного потенціалу підприємств мережових структур варто виокремити такі практичні елементами: виробничо-технологічний, фінансово-економічний, трудовий та інноваційний; управлінський, організаційний і ресурсний; організаційно-управлінський, виробничий, фінансовий, трудовий, конкурентний; кадровий, виробничий, фінансовий та підприємницький; ринковий, виробничий, фінансовий [11].

Наукові дослідження вказують на той факт, що основне завдання економічного потенціалу в процесі гарантування економічної безпеки підприємств мережових структур полягає у накопиченні достатньої величини і максимально ефективного використання усіх ресурсів, що дозволило б нейтралізувати загрози з боку внутрішнього та зовнішнього середовища і забезпечити безпечне функціонування мережових структур через підтримання його цілісності як виробничо-господарської мережової системи. Доведено, потенціал економічної безпеки це сукупність здатностей підприємств мережових структур, що визначає можливості здійснення ним певних функцій господарської діяльності, що необхідні для досягнення поставлених цілей в умовах жорсткоконкурентного і нестабільного зовнішнього середовища, а також продуціювання необхідних для цього засобів [1; 10].

Продовжуючи логіку нашого дослідження встановлено, що для розуміння суті інтелектуального потенціалу підприємств мережових структур необхідно розвивати структурований підхід до його осмислення. Інтелектуальний потенціал підприємства складається з науково-технічного та інноваційного напрямків. Науково-технічний потенціал визначається можливістю здійснення науково-технічної творчості, матеріалізації результатів досліджень на різних етапах науково-технічного циклу, а також використанням ресурсів роботи та нових технологій. Здатність генерувати та застосовувати об'єкти інтелектуальної власності є важливим елементом цього потенціалу, включаючи співпрацю з зовнішніми контрагентами. Інноваційний потенціал виникає внаслідок перетворення науково-технічних знань на нові види продукції, послуг, технологічні та маркетингові рішення, спрямовані на створення інновацій. Кадрова складова інноваційного потенціалу визначається наявністю фахівців з прогресивними знаннями та відповідними кваліфікаціями.

Як правильно вказує Г. Швець, ефективний підхід до формування інтелектуального потенціалу підприємств мережових структур створює умови для перетворення його ресурсів у креативні наукові, інженерно-технологічні та управлінські рішення. Компетентність та ініціативність провідних фахівців є основою розвитку підприємства у всіх сферах.

Неможливо залишити поза увагою те, що підприємства мережових структур найбільш інтенсивно розвиваються та охоплюють значний сегмент ринку. Економічний та інтелектуальний потенціал підприємств мережових структур визначається їх здатністю до творчого вирішення завдань, використання новітніх технологій та інноваційних підходів у діяльності.

Для проведення дослідження економічного та інтелектуального потенціалу підприємств мережових структур у мережових структурах можна використати різні методи, такі як аналіз наукових публікацій, вивчення діяльності мережових структур, використання методів соціальних мереж та аналізу даних. Наприклад, аналіз наукових публікацій дозволить отримати огляд сучасних теоретичних підходів та досліджень у цій галузі. Дослідження діяльності підприємств у мережових структурах дозволить вивчити їхні інноваційні проекти, співпрацю з іншими підприємствами та використання новітніх технологій Використання

методів соціальних мереж дозволить вивчити взаємодію та співпрацю у мережевих системах. Аналіз даних може допомогти виявити залежності та тенденції впливу економічного та інтелектуального потенціалу на успішність мережевих систем.

Аналіз економічних та інтелектуальних ресурсів у мережевих структурах є предметом вивчення, спрямованого на розкриття та розуміння ролі та значущості цих ресурсів в контексті мережевого оточення. Дослідження охоплює аналіз взаємодії та обміну інтелектуальними активами між різними частинами мережі. Аспекти, які розглядаються в рамках даного вивчення, включають ефективне управління інтелектуальним потенціалом, визначення стратегій інноваційного розвитку, аналіз механізмів обміну знаннями, а також визначення впливу інтелектуальних ресурсів на конкурентоспроможність та економічну стабільність мережевих структур. У фокусі уваги дослідження можуть бути також методи та інструменти, які сприяють ефективному використанню інтелектуальних ресурсів у мережевих структурах.

Оптимізація інтелектуальних ресурсів у мережевих підприємствах спрямована на ефективне використання та управління знаннями та інтелектуальним потенціалом у мережевому контексті. Цей процес передбачає впровадження стратегічних підходів та оптимальних практик з метою максимізації економічної ефективності від інтелектуальних ресурсів.

Слід відзначити, що формування науково-технічного потенціалу напряму залежить від кадрового складу. На підприємствах мережевих структур, що здійснюють НДР, кількість виконавців таких робіт на кінець 2022 року становила 78,86 тис. осіб (у тому числі за сумісництвом та осіб, які працюють за цивільно-правовими договорами), з них 65,2% – дослідники, 9,0% – техніки, 25,8% – допоміжний персонал [7].

У 2022 році 23,3% загальних витрат було спрямовано на реалізацію науково-технічних (експериментальних) розробок, 36,1% фінансували іноземні компанії, 32,1% – організації підприємницького сектору та 12,5% – за рахунок власних коштів. Майже половину обсягу витрат (48,9%), спрямованих на проведення фундаментальних наукових досліджень, припадало на природничі науки, 25,2% – на технічні, 2,3% – на медичні, 8,7% – на сільськогосподарські, 6,8% – на суспільні, 7,1% – на гуманітарні. На реалізацію прикладних наукових досліджень спрямовано 29,7% видатків галузі технічних наук, 23,9% – природних, 15,0% – медичних, 14,9% – сільськогосподарських, 13,3% – суспільних, 2,5% – гуманітарних наук. Більшість (88,9%) витрат на виконання науково-технічних (експериментальних) розробок припадає на галузь технічних наук [5].

Створення системи науково-технічного розвитку підприємств мережевих структур передбачає наступні кроки:

- створення власних технічних відділів, таких як проектно-конструкторські бюро, дослідні та експериментальні виробництва і лабораторії, монтажні-налагоджувальні служби;
- взаємодія з зовнішніми організаціями або їх підрозділами, які виконують різні функції розвитку підприємства в співпраці з внутрішніми підрозділами у сферах продукції, технологічної системи, технологічних процесів, монтажних-будівельних робіт та підготовки кадрів;
- організація каналів підвищення науково-технічного рівня виробництва.

Формування цільової (програмно-цільової) підсистеми управління економічним потенціалом та якістю продукції в системі управління підприємств мережевих структур [3, с. 32].

Як вже зазначалося, важливим елементом формування економічного та інтелектуального потенціалу є здатність створювати та застосовувати об'єкти інтелектуальної власності. Важливо враховувати як внутрішні, так і зовнішні можливості. Здатність генерувати винаходи залежить від якості науково-дослідницького персоналу, а визначення доцільності їх створення обумовлене рядом додаткових факторів. На ранніх етапах винахідницького циклу важливим є розуміння місця винаходу у національному та міжнародному винахідницькому просторі. Для отримання такої інформації можна звертатися до баз даних Всесвітньої організації інтелектуальної власності через розгалужену мережу Центрив підтримки технологій і інновацій (TISC), які надають широкий спектр спеціалізованих послуг, як безкоштовних, так і платних.

До основних послуг TISC належать: патентний пошук (новизна, дійсність, рівень техніки, патентна чистота та ін.); здійснення патентної аналітики; побудова патентного ландшафту; консалтинг щодо отримання національного або міжнародного патенту; консалтинг щодо подачі заявки на патент, свідоцтво на ТМ; розробка бізнес-моделі; допомога у комерціалізації об'єктів права інтелектуальної власності; інші послуги від етапу виникнення ідеї до її комерціалізації [6].

Слід відзначити, що мережа таких центрів створена і активно розвивається в усіх регіонах України. Участь у системі інноваційного підприємництва є додатковим елементом впровадження зовнішніх інноваційних можливостей. В Україні ця система включає три типи парків: індустріальні, що мають необхідну інфраструктуру для діяльності в переробній промисловості, наукових досліджень та інформаційно-телекомунікаційній галузі; технологічні, представлені юридичними особами або групами юридичних осіб, які реалізують проекти з виробництва, впровадження високотехнологічних розробок та забезпечення конкурентоспроможного промислового виробництва; і наукові, що створюються ініціативою закладів вищої освіти та (або) наукових установ для реалізації економічно та соціально обумовлених наукових, технічних та інноваційних проектів. Показниками формування інноваційного потенціалу є динаміка частки інноваційно активних підприємств та глибина інноватизації (для підприємства, для країни, для світу). Так, у період 2020-

2022 рр. частка підприємств, що займалися інноваційною діяльністю склала 8,5%, що суттєво менше (на 19,6%) ніж аналогічний показник в період 2018-2020 рр. [7]. Даний показник є досить низький в умовах переорієнтації країни з переважно сировинної бази на шляху збільшення частки кінцевого продукту. При цьому у 2019 році частка інновацій нових для ринку склала 20 % [8]. Решта склали виключно інновації для підприємств. В системі управління і прогнозування інноваційного потенціалу важливим є розуміння можливостей його розвитку. В цьому напрямку змістовним є дослідження, проведене в Національній академії наук України за загальним керівництвом академіка НАН України Е.М. Лібанової, академіка НААН України М.А. Хвесика, академіка НААН України М.А. Хвесика. Вчені описали, систематизували та згрупували сценарії активізації підприємницького сектору економіки щодо інноваційної діяльності (табл. 1).

Таблиця 1

Сценарії активізації підприємницького сектору економіки щодо інноваційної діяльності [9, с. 518]

№	Назва сценарію	Зміст
1	<i>Сценарій інфляційного відновлення</i>	Передбачає прискорене економічне зростання і технологічну модернізацію на базі проведення політики «дешевих грошей»
2	<i>Сценарій «фінансової реструктуризації»</i>	Передбачає проведення політики фінансового оздоровлення в ключових країнах, що стримує зростання в найближчому десятилітті й відкладає початок нової технологічної хвилі
3	<i>Сценарій індустріальної модернізації</i>	Передбачає активізацію державних інвестицій передусім у створення інфраструктури, підтримку системи інститутів розвитку; проведення помірної-активної політики запозичень; відмова від підвищення податків на несировинний бізнес
4	<i>Соціально-консервативний сценарій</i>	Передбачає проведення помірної твердої бюджетної політики, податкової реформи, що забезпечує підвищення навантаження на доходи й споживання населення; факторами стабільності платіжного балансу стають одночасно приплив прямих іноземних інвестицій і більший обсяг експорту сировини порівняно зі сценарієм індустріальної модернізації
5	<i>Інерційний</i>	Зберігає всі сформовані негативні й позитивні тенденції розвитку (падіння)
6	<i>Мобілізаційний</i>	Передбачає реактивну адаптацію до екстенсивних методів ведення господарства, зберігаючи застарілу техніко-технологічну базу виробництва
7	<i>Інноваційний</i>	Орієнтований на постійне нарощування інвестицій у новачі, розробку й упровадження нової техніки, технології, наукові дослідження, а також принципове відновлення системи трудових відносин, перетворення їх у партнерські
8	<i>Інерційний</i>	Темпи розвитку малих підприємств у промисловому секторі зберігаються, а проблеми, що стримують їх зростання, залишаються
9	<i>Комплексний</i>	Темпи розвитку малих виробничих підприємств нарощуються за рахунок системної підтримки з боку регіональної та місцевої влади
10	<i>Інноваційний</i>	Темпи розвитку малих виробничих підприємств нарощуються завдяки комплексному розвитку інноваційної інфраструктури малого й середнього бізнесу та реалізації регіональних і муніципальних цільових програм підтримки на системній основі
11	<i>Консервативний</i>	Не передбачається радикального вирішення хронічних проблем та зміни темпів інноваційного розвитку
12	<i>Інтенсивний</i>	Передбачається постійне нарощування потенціалу інноваційного розвитку регіону

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі

Прорезюмувавши вище зазначене, звертаємо увагу на те, що одним з додаткових спрямувань у формуванні економічного та інтелектуального потенціалу підприємств мережових структур є вдосконалення заходів для підвищення вартості його бренду з метою забезпечення безпекових заходів. Це включає створення сприятливого інформаційного середовища та використання сучасних практичних інструментів візуалізації, а також формування позитивного іміджу серед працівників та контрагентів. Особливість створення брендів в мережових структурах країни полягає в тому, що вони конкурують з вже відомими міжнародними брендами, що, безсумнівно, не є дешевим завданням. Проте за достатньої інвестиційної підтримки та професійного підходу українські бренди можуть конкурувати з імпортними мережових систем. Українські споживачі розглядають успішний бренд як систему цінностей, яка дозволяє їм відрізнити продукцію, виділяти її серед конкурентів і, у деяких випадках, обирати українські бренди перед міжнародними. Ці аспекти можуть бути подальшим об'єктом досліджень в даному напрямку в контексті застосування безпекових заходів у даних підприємницьких структурах.

З даного проведеного дослідження встановлено, що економічний та інтелектуальний потенціал підприємств мережових структур є динамічною системою в якій постійно з'являються нові можливості та вектори розвитку безпекових заходів та оптимізації, що актуалізує подальші дослідження у даному напрямку.

Література

1. Вівчар О. І. Управління економічною безпекою підприємств: соціогуманітарні контексти: монографія. Тернопіль, ФОП Паляниця В. А., 2018. 515 с.
2. Дикань О. Концепція формування інтелектуального потенціалу регіону для активізації інноваційного розвитку промислових підприємств. Науковий огляд. 2015. 11. URL: <https://naukajournal.org/index.php/naukajournal/article/view/647/812>
3. Денисенко М. П., Генік А. М. Організаційні структури для реалізації інновацій на підприємствах. Інвестиції: практика та досвід. 2019. 24. С. 31-34.

4. Перерва П. Г., Марчук Л. С. Інтелектуальний потенціал як економічна категорія. Вісник Національного технічного університету «Харківський політехнічний інститут». 2018. 15. С. 53-63.
5. Наукові дослідження і розробки у 2020 році. URL: http://ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2021/ni/arh_ndr_u.html
6. Центр підтримки технологій і інновацій. URL: <http://tisc.org.ua/>
7. Наукова та інноваційна діяльність України за 2022 рік. URL: https://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2022/zb/10/zb_Nauka_2022.pdf
8. Лібанова Е. М., Хвесик М. А. та інші. Соціально- економічний потенціал сталого розвитку України та її регіонів: вектори реального поступу: національна доповідь. Київ. 2017. С. 45.
9. Колесніков А., Шульгат Н. Основні засади, механізми та можливості розвитку брендингу в Україні. Сталий розвиток економіки. 2011. 17. С. 37-40.
10. Шкарлет С. М., Акименко О. Ю. Дослідження якісної сутності потенціалу економічної безпеки підприємства у ресурсно-перетворювальному аспекті. Сіверянський літопис. 2006. №4(70). С. 183–192.
11. Штангрет А. М., Котляревський Я. В. Економічна безпека підприємства в умовах антикризового управління: концептуальне визначення та механізм забезпечення : моногр. Львів : Укр. акад. друкарства. 2012. 288 с.

References

1. Vivchar, O. I. (2018) *Upravlinnia ekonomichnoiu bezpekoiu pidpriemstv: sotsiohumanitarni konteksty [Management of economic security of enterprises: socio-humanitarian contexts]*. Ternopil, FOP Palianytsia V. A. 515. [in Ukrainian].
2. Dykan O. (2015). Kontsepsiia formuvannia intelektualnogo potentsialu rehionu dlia aktyvizatsii innovatsiinoho rozvytku promyslovykh pidpriemstv [The concept of formation of the intellectual potential of the region to enhance innovative development of industrial enterprises]. *Naukovyi ohliad – Scientific review*. 11. URL: <https://naukajournal.org/index.php/naukajournal/article/view/647/812> [in Ukrainian].
3. Denisenko M., Henyk A. (2019). Orhanizatsiini struktury dlia realizatsii innovatsii na pidpriemstvakh [Organizational structures for the implementation of innovations at enterprises]. *Investytsiyyi: praktyka ta dosvid* Investment: practice and experience. 24. 31-34. [in Ukrainian].
4. Pererva P. H., Marchuk L. S. (2028). Intelektualnyi potentsial yak ekonomichna katehoriia [Intellectual potential as an economic category]. *Visnyk Natsionalnogo tekhnichnoho universytetu «Kharkivskiy politekhnichnyi instytut» – Bulletin of the National Technical University «Kharkiv Polytechnic Institute»*. 24. 31-34. [in Ukrainian].
5. Naukovi doslidzhennia i rozrobky u 2020 rotsi [Research and development in 2020] URL: http://ukrstat.gov.ua/operativ/operativ2019/ni/arh_ndr_u.html [in Ukrainian]
6. Tsentri pidtrymky tekhnologii i innovatsii [Technology and Innovation Support Center]. URL: <http://tisc.org.ua/>
7. Statystychnyi shchorichnyk Ukrainy za 2022 rik [Statistical Yearbook of Ukraine for 2022] Retrieved from https://ukrstat.gov.ua/druk/publicat/kat_u/2022/zb/10/zb_Nauka_2022.pdf [in Ukrainian].
8. Libanova E. M., Khvesyk M. A. and other. (2017). Sotsialno- ekonomichniy potentsial staloho rozvytku Ukrainy ta yii rehioniv: vektory realnogo postupu: natsionalna dopovid [Socio-economic potential for sustainable development of Ukraine and its regions: vectors of real progress: national report]. Kyiv. [in Ukrainian].
9. Kolesnikov A., Shulhat N. (2011). Osnovni zasady, mekhanizmy ta mozhlyvosti rozvytku brendynhu v Ukraini [Basic principles, mechanisms and opportunities for branding development in Ukraine]. *Stalyi rozvytok ekonomiky – Sustainable economic development*. 7. 37-40. [in Ukrainian].
10. Shkarlet S.M., Akymenko O.Yu. (2006) *Doslidzhennia yakisnoi sutnosti potentsialu ekonomichnoi bezpeky pidpriemstva u resurso-peretvoriuvальному aspekti [Research of the qualitative essence of the economic security potential of the enterprise in the resource-transformative aspect. Siverianskyi litopys –Severyan annals*. 4(70). 183–192.
11. Shtangret A. M., Kotlyarevskiy Y. V. (2012) . Ekonomichna bezpeka pidpriemstva v umovakh antykrizovoho upravlinnia: kontseptualne vyznachennia ta mekhanizm zabezpechennia [Economic security of the enterprise in the conditions of anti-crisis management: conceptual definition and mechanism of provision]. *Monogr*. Lviv: Ukr. Acad. Printing. 288 p.